

టెక్నిషియన్లు

కథ, సినీఅనుకరణ

మాటలు

పాటలు

సంగీతం

ఫోటోగ్రఫి

నృత్యం

కళ

ఎడిటింగ్

శబ్దగ్రహణం

దుస్తులు

మేకప్

స్టిల్లు

స్టంట్లు

పబ్లిసిటీ

ప్రెస్ పబ్లిసిటీ

అసోసియేట్ డైరెక్టర్

ప్రొడక్షన్ మేనేజర్స్

యస్. భావనారాయణ

పాలగుమ్మి పద్మరాజు

సి. నారాయణరెడ్డి, వీటూరి

రాజన్ & నాగేంద్ర

జి. చంద్రన్

ఎ.కె.ఘోషా, కె.యస్.రెడ్డి,

అండ్ రతన్ కుమార్

నరసింహారావు

ఆర్. రాజన్

యస్. పి. రామనాథన్

బి. నారాయణరావు

వీరాజు, మాధవయ్య, రామకృష్ణ

గంగాధరరావు

మాధవన్

గంగాధర్

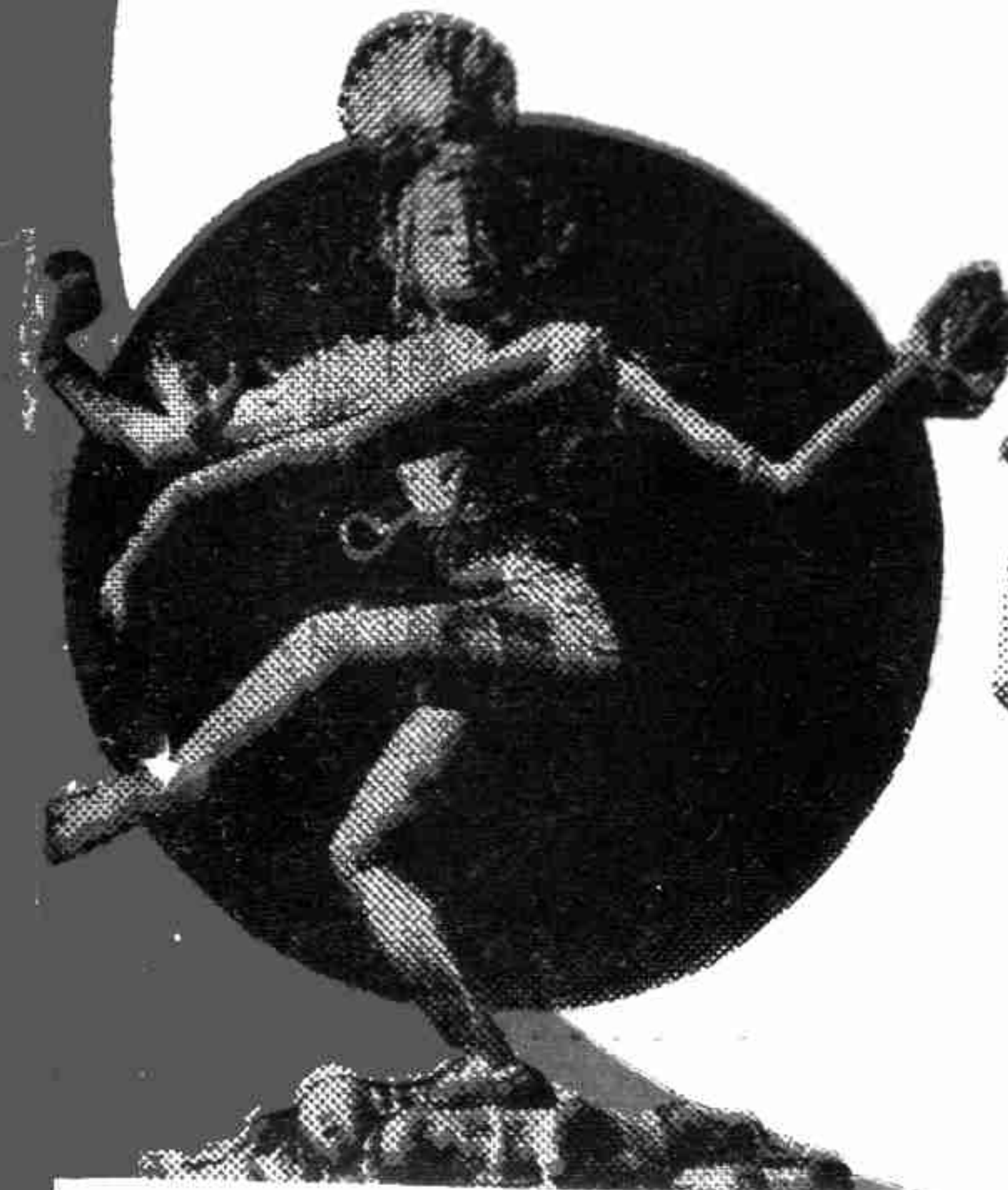
నవరంగ్

కె. గోపాలకృష్ణ

జి. జానకిపతి, వి. సుందరం

దేవుని గెలిచిన మానవుడు

నిర్వహణ: కె.భావనారాయణ
దర్శకత్వం: పలుస్వర్ కృష్ణమూర్తి

తారాగణం :

కాంకారావు, రాజనాల, చలం, మిక్కిలినేని,
వేణుమాధవ్, జి. వి. జి., జయకృష్ణ, సత్యం,
సాంబశివరావు.

వాణిశీ, గీతాంజలి, విజయలలిత, మాలతి,
ఛాయాదేవి, రమాదేవి, రేణు, సరస్వతి (సచ్చు)

సేవకర్తలు :

ఘంటసాల, పి. బి. శ్రీనివాస్, పి. సుశీల,
యస్. జానకి, యల్. ఆర్. ఈశ్వరి.

నిర్మాత :

ఉత్పాదకత్వం :

వై.వి.రావు

హానిసూర్ కృష్ణమూర్తి

నిర్వహణ :

S. భావనారాయణ

ప్రొడ్యూసర్

దేవుని గెలిచిన మానవుడు

కథానంద గహము

విజయవస్తుకి జూదనుంగు మహాశిచ్చి. అతని తమ్ముడు
గురుదత్తుకి జూతకాలం ఏ అమితనమ్మకం. ఈ ఇద్దరూ ఏల్లా
బాగుపడతారా అని తల్లి సతమ్మకి ఒకటే దగులు.

ఒకగాడు విజయదత్తు తల్లిని బ్రతిమాలి ఒక వరహా
పుచ్చుకుని జూదానికి బయలుదేరాడు. అతడు జూదానికి
సవాలు చేసినవాళ్ళంతా తప్పించుకు పారిపోయారు. అతని
బాధ తప్పించుకోడానికి పూజారి అతన్ని నటరాజస్వామి
ఆలయంలో పెట్టి తాళం వేశాడు. చేసేదిలేక, విజయడు నట
రాజస్వామితోనే జూదం ప్రారంభించాడు- స్వామిపండెం
తనపండెం ఇవేవేస్తూ. పరమశివుడు కైలాసంలో నుండి ఈ
వేడుక తిలకిస్తూ ఉండగాడు. ఆఖరికి విజయడు నెగ్గాడు;
తనసొమ్ము ఇమ్మని అమాయకంగా స్వామిని దుయ్యబట్టాడు.
భక్త కల్పతరువైన పరమశివుడు సొమ్ముబతులు తన దివ్య
డమరుకం విజయుడికి ప్రసాదించాడు. ఆ డమరుకం- ఎవ
రిని తిలుచుకుని మోగిస్తే వాడు నాట్యమాడుతూ ప్రత్యక్ష
మౌతాడు. రంభ పేరుచ్చరించి విజయడు డమరుకం
మోయించాడు. రంభ నాట్యమాడుతూ పూజైందె.
ఆ తరువాత జూదంలో రంభనే గెల్చుకున్నాడు విజయుడు.
రంభ అగివినుధ్య ఒక మాయాభవనం సృష్టించింది అతని
కోసం. అతడు రంభతో ఆనందంగా కాలం గడుపుతున్నాడు.

గురుదత్తుకి ఒక సన్యాసి తటస్థవాడు. అనుకోకుండా

ఒక దివ్యమైన మామిడితెంక గురుదత్తు మింగడం జరిగింది. దాని ప్రభావంవల్ల అతను నవ్వి నవ్వుడల్లా నవరత్నాలు రాలడం మొదలు పెట్టాయి. ఈ చిత్రం చూసిన వేద్యమాత ఒకతే, గురుదత్తుని తన ఇంటికి తీసుకుపోయి, తన కుమార్తె మేనక దేవలోకపు మేనకేనని మభ్యపెట్టి అతనిచేత నిత్యం నవ్విస్తూ, రత్నాలు సేకరించుకుంటోంది.

కాలం అందరికీ ఒక రీతిగా గడవడంగా. రంభను మిత్రవింద అనే యక్షకన్య నాట్యపు పోటీకి సవాలు చేసింది. ఆ పోటీ చూడ్డానికి తనని తీసుకుపోక తప్పదని పేచీపెడితే, రంభ విజయుణ్ణి ఇంద్ర సభకు తీసుకుపోయి, ఒక రహస్య ప్రదేశంలో దాచింది. అయితే రంభ నెగ్గిన ఆనందంలో అతను మరిచిపోయి సభలోకి గెంతాడు. ఇంద్రుడు ఆగ్రహించి రంభను శిలైపోమ్మని శపించాడు. ఆమె గోడువిని కొంత శాంతించి, ప్రతిరాత్రీ చంద్రోదయంలో ఆమెకు నిజరూపం వస్తుందనీ, కాని కామోదేకంలో ఆమె ప్రియునితో కలుసుకున్నట్టయితే, ఆమె శాశ్వతంగా శిలైపోతుందనీ, విజయుడు ఆకాలమృత్యువు వాతబడతాడనీ చెప్పాడు ఇంద్రుడు. స్వర్ణనగరంలోని స్వర్ణలింగానికి అర్చన చేసి, ఆ పవిత్రజలం ఆమెమీద జల్లితే శాపవిమోచనం కలుగుతుందనీ చెప్పాడు.

రంభకు చంద్రోదయంలో రూపం వస్తుంటుంది. విరహార్తికి ఆగలేక, తనువులు మరిచి ఒకరాత్రీ ఇద్దరూ ఏకమయ్యారు. రంభ శిలైపోయింది. ఆసన్నమాతున్న మృత్యువునుండి తప్పించుకోడానికి, విజయుడు నటరాజస్వామి ఆలయంలోకి పరుగెత్తి, స్వామిపాదాలు పట్టుకుని గోలు

గోలున ఏడ్చాడు. అతని ప్రాణాలు హరించడానికి యమ భటులకు సాధ్యంకాలేదు. తనబుద్ధి కుశలతతో పార్వతీపరమేశ్వరులను మెప్పించి ఒక్క-దినం ఇంద్రపదవి పంపాదించాడు విజయుడు. చిత్రగుప్తుని బెదిరించి నూశేళ్లు వయస్సు రాయించుకున్నాడు.

ఈలోగా గురుదత్తుకీ ఒక ప్రమాదం ఏర్పడింది. ఆమాయలాడి అత్త అతనికి మందు పెట్టి నవరత్నాల మామిడితెంక కక్కించి తను మింగింది. అయితే ఆ తెంక ఆమెకు పనిచెయ్యదు. గురుదత్తుని వెనకటి సన్యాసి రక్షించాడు. ఒకమాయ మామిడిచెట్టు చూపించి, దాని మహాతు వివరించాడు.

మేనకచేత, ఆమెతల్లిచేత ఆ చెట్టుకాయలు తినిపించి, వాళ్లని కోతిగాను, కుక్కగాను మార్చేసి, వాళ్లకి పాతం చెప్పడానికి కూడా తీసుకుపోయాడు గురుదత్తు.

తల్లి గురుదత్తు దేవాలయంలో చచ్చిపడియున్న విజయుడి శరీరంమీదపడి ఏడుస్తుండగా విజయుడు బ్రతికాడు. అక్కడినుంచి, రంభ విగ్రహం తీసుకుని ఆమె శాపవిమోచనం కోసం స్వర్ణనగరం బయలుదేరాడు విజయుడు. గురుదత్తు అతన్ని ఆశుశుభించాడు.

దారిలో మిత్రవింద ద్వారా వాళ్లకి స్వర్ణనగర వృత్తాంతం తెలిసింది. స్వర్ణనగరాన్ని విజయుడు ఎలా చేరుకోగలడో—రంభకు శాపవిముక్తి ఎలా కలిగించాడో—ఒక పరమాద్భుతమైన ఘట్టం. అది తెరమీద చూసి ఆనందించవలసినదే గాని, మాటలలో చెప్పడం అసాధ్యం.

పాటలు

శ్లోకం 1.

పాడినది : యస్. జానకి.

రంభ : భయానాం భయం భీషణం భీషణానాం
గతిః ప్రాణినాం పావనం పావనానాం
మహోచ్చైః పదానాం నియంతృత్వ
షేకం పరేషాం పరం రక్షణం రక్షణానాం
తదేకం స్మరామః తదేకం
భజామః తదేకం జగత్ సాక్షిరూపం నమామః
సదేకం నిదానం నిరాలంబమీశం
భవాంభోధిపోతం
శరణ్యం వ్రజామః

పాట 1.

రచన : వీటూరి.

పాడినది : యల్. ఆర్. ఈశ్వరి.

రమ్మంటే వచ్చానయ్యా !
పొమ్మంటే నే పోనయ్యా !
బిగువిక చాలునయ్యా పూలరంగయ్య ||రమ్మంటే||
అయ్య-య్య-య్య
మగవాడే ఊరుకుంటే భామవీమిచేస్తుందయ్యా ||రమ్మంటే||
పొంగేవయసు బంగరు సొగసు నిన్నే నిన్నే చూసే
ఓపగజాల చూపులకోల గుండెల లోనా దూసే
కొంటె కోణయ్యా ! — కోనేటిరాయా !
కొంగెనా నీకు తగిలించంటే
కోటి-కోటి-లాభాలయ్యా ||రమ్మంటే||
కోరిక తెలిపి కన్నులు కలిపి వేడుక చేసేవేళా
తరుణము మరచి తరుణిని విడిచి పాచికలాడేదేలా

అహో అహో-అహో-అహో-అహో — ఓహో ! ఓహో !

పిట్టల రాజా ! తిరుగుడు బాజా !

గుటకలు మింగితే ఎల్లాగయ్యా

ఓర్పు-నేర్పు- వుండాలయ్యా

||రమ్మంటే||

పాట

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి.

పాడినది : యస్ జానకి.

రంభ : ఓ వలరాజా....రావేరా — వలపుల వీణసురా

మన సెన దానసురా — వలరాజా తీయగా

పలికించ రారా

||వలపుల||

తొలకరి వయసుంది — తొణకని మధువుంది

గడు సెన నడిరేయి — కను సైగ చేసింది

అ! అ! అ! అ! అ!

అందాలు చవిచూసీ— డెందాలు పెనవేసీ —

పొందుగా ఉందాము రారా నాదొరా

||వలపుల||

మగసిరి వాడవనీ — మరునికి జోడువనీ

బిగువెన వగలేవా — రగిలేను లోలోన

మేఘాల పందిరిలో — రాగాల పల్లకిలో

ఏకమై పోదాము రారా సుందరా

||వలపుల||

పాట 3.

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి.

పాడినది : పి. బి. శ్రీనివాస్.

విజయ : నై నై తక తక తక-భాంగుభళారే

చక్కిలిగిలి పెట్టాలనీ — చెక్కిలిని తట్టాలనీ

చక్కిలిగిలి పెట్టాలనీ — చెక్కిలిని తట్టాలనీ

నైయని ఆడాలని — శానా శానా వున్నది — శానా శానా వున్నది

గున్నమావీ సన్నజాణీ — కూడు కుంటే ఒక అందం

మెరుపు తీగా కారు మబ్బు - ఒరుసుకుంటే ఒక అందం
నావెంట నువ్వుంటే - నీ జంట నేనుంటే
నీకే అందం నీకే అందం నీకే అందం

హా! హా! హా! హా!

॥చక్కిలిగిలి॥

గుండుతుమ్మెద గాలి సోకి
బొండుమల్లె నవ్వుతుంది - యహో హో హో ఒహో! ఒహో!
కొండవాగు దూకి దూకి - సందరంలో నేరుతుంది

నా రంభ దిగి వచ్చి - ఆ !

చేరింది నను మెచ్చి - నా రంభ నను మెచ్చి

చేరింది దిగివచ్చి - ఛాంగుభళారే! ఛాంగుభళారే! ఛాంగుభళారే!

రంభ : బలె! బలె! బలె

॥చక్కిలిగిలి॥

విజయ: రయ్యారే! రక్కారే! రయ్యారే! - రయ్యారే! రక్కారే! రయ్యారే!

సె సె తక తక తక....దిమ్

దిమ్.....తక తక తక..... ధిం తక, ధిం తక, ధింత.

పాట 4.

రచన : వీటూరి

పాడినది : యల్. ఆర్. ఈశ్వరి

మేనక : బుల్లోడా! పిల్లోడా - బుల్లోడా పిల్లోడా!

డీడిక్ డీడిక్ డీడిక్ డీడిక్ డీ డీ కొట్టాలి!

డీడిక్ డీడిక్ డీడిక్ డీడిక్ డీ కొట్టాలి! కొట్టాలి! కొట్టాలి!

ఆ పైన నువ్వు నేనూ జోడు కట్టాలి

ఆ పైన నువ్వు నేనూ జోడు కట్టాలి

డీడిక్ డీడిక్ డీడిక్ డీడిక్ డీ డీ కొట్టాలి

ఆపైన నువ్వు నేనూ జోడు కట్టాలి

ఆపైన నువ్వు నేనూ జోడు కట్టాలి

ఓ మొనగాడా మేనక మొగుడా తోకలా వెనకాల నుండదాదురా!

ముందుకురారా అందాలు చూడరా

స్వర్గమే నీ కళ్ళముందు వుందిరా! - అమృతమే శడగడతాగీ

గురు : హా హా హా

మేనక : మైకంతో గిరగిర తిరిగి

గురు : ఓ హోహో

మేనక : గిర గిర గిర చర చర చర తిరుగుదాం తిరుగుదాం తిరుగుదాం

గురు : ఆ హా హా హా

॥డీడిక్॥

మేనక : సోకై నవాడా చుక్కలతేడా చూడరా! ఓమాయదారి పిల్లడా!

రతిరాజు వంట రతనాల వంట నవ్వరా!మా వంటియింటి అల్లుడా

చెక్కిలిపై - చక్కెర పెడతా

గురు : ఈ హి హి

మేనక : పక్కల్లో గిలిగిలి చుడతా

గురు : ఊహా హూ హూ

మేనక : రవ్వల నవ్వు మువ్వల నవ్వు - ముత్యాల నవ్వు - నవ్వు

గురు : ఆ హా హా హా - ఓ హో హో

మేనక : డీడిక్ డీడిక్ డీడిక్ డీడిక్ డీ డీ కొట్టాలి :

ఆ పైన నువ్వు నేనూ జోడు కట్టాలి !

డీడిక్ డీడిక్ డీడిక్ డీడిక్ డీ డీ కొట్టాలి!

డికా! డికా! డికా!

గురు : ఒహో హో హో! ఓహో హో! ఓహోహో!

పాట 5.

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి.

పాడినది : పి. సుశీల అండ్ యస్. జానకి.

మిత్రవింద : నాసరి వేరెవ్వరే - ఓ లలనా నాసరి వేరెవ్వరే

ఓ లలనా నవ భావ నవరాగ నవతాళ
కళాకలాపములలో

రంభ : నా సరి వేరెవ్వరే - ఓలలనా నాసరి వేరెవ్వరే
ఓలలనా నవ భావ నవరాగ నవతాళ
కళాకలాపములలో - నా సరివేరెవ్వరే

రంభ : ననుగని సురరాజు మనసేమురిసే

మిత్రవింద : ననుగని ధనరాజు తనువే మరచే - ఆ ఆ ఆ ఆ ఆ

రంభ : ఆ ఆ ఆ ఆ ఆ - ననుగని సురరాజు మనసే మురిసే

మిత్రవింద : ననుగని ధనరాజు తనువే మరచే

రంభ : నా ముందు రేరాజు నవ్వులు కురిసె

మిత్రవింద : నా ముందు రతిరాజు పువ్వులు పరచె

రంభ : వగల చూపులే చిగురు తూపులై - జగము లన్నిటిని వేధించే

మిత్రవింద : వింతగా కవ్వంతగా-నరాళి సురాళి విరాళి యెగిసె
నాసరి వేరెవ్వరే - గ గ మ ప ద ప నాసరి వేరెవ్వరే

రంభ : స గ రి సని దరి సనిద గమపదప నా సరి వేరెవ్వరే

మిత్రవింద } గరిస మగరి పమగ దపమ గరి గరి సని సగరిగామ
రంభ } పమ పమ గరి గమ పదాప గపమ దప సదరి,

రంభ : తత్తరి తజుణు తద్దిమి తక్కిట తదితకజుణు
తదిమి తాంగ తరితణ దిమిజుణు

మిత్రవింద : గరిస్స రిస్సన్ని సనిద్ద

రంభ : గరి సనిద రిసనిదప సనిదపమ

మిత్రవింద : తదిత్త జుణుత్త దిమిత్త

రంభ : తధిగిణ తోం తధిగిణతోం తధిగిణతోం

మిత్రవింద } రిసాన్ని, సనిద్ద, నిదప్ప, సగరిగమ, గరిగమప గమపదప

రంభ } నాసరి వేరెవ్వరే ఓలలనా నాసరి వేరెవ్వరే

రంభ : లలిత లలిత మదు కవిత-లాస్యముల కులుకులేవో పులకించెను

నడకలో అడుగడుగులో పున్నాగ వరాళి చలించెను.

చూడవే ఇటు చూడవే - చూడవే ఇటు చూడవే

మిత్రవింద : అంగమందు ప్రత్యంగమందు - కదలాడెను భావోద్వేగమూ
చెంగుచెంగుమని చెంగలించి - ఉప్పొంగి ఆడెను మయూరము

ఆడవే ఇక ఆడవే - ఆడవే ఇక ఆడవే

కిణ కిణ కిణ కిణ కిణ కిణ-మణి మణి కిం కిణు లివిగో

మోగెనూ

భుగ భుగ భుగ భుగ - ధగ ధగ ధగ ధగ

రగిలేజ్వాళలు రేగెనూ - కాచుకో కాచుకో

ఆ ఆ ఆ ఆ ఆ

రంభ : ధణ ధణ ధణ ధణ ధణ

పదా ఘాతముల తాండవోద్ధతులు మించెనూ

ఘెళ ఘెళ ఘెళ ఘెళ

గరిత భీకర జలధరాలు వర్షించెను

వర్షించెను చూసుకో చూసుకో

పాట 6

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి.

పాడినది : ఘంటసాల.

గురుదత్తు : ఓ హోహోయ్ :

గురవయ్య నెప్పేటి సరికొత్త యేదం - యినుకో యినుకో

నరమానవుల గుట్టు తెరయిప్పి సూపెట్టు తడికో తడికో

ఓయ్! యిశ్వదాబిరామా యినరామామా॥

యిశ్వదాబి రామా యినరామామా॥

తడిగుడ్డతో గొంతు తరిగేటి నాగన్నలున్నారున్నారున్నారు

కోతి : ఉన్నారున్నారున్నారు

గురు : తాము దాటిన తెప్ప తగల బెట్టే దున్నలున్నారున్నారున్నారు

కుక్క : ఉన్నారున్నారున్నారు

గురు : ఉంటే ! కోరలే పెరికేసి

కొమ్ములే యిరిచేసి గుణపాటమే నెప్పుగురవయ్య

లీనాడున్నారున్నారున్నారు - యిశ్వదాబిరామా యినరామామా

కుక్క & కోతి : యిశ్వదాబిరామా యినరామామా

యిశ్వదాబిరామా యినరామామా !

గురు : ఎగిరెగిరి వడుతున్న ఈ కుక్క

మాయత్త - అత్త తగిట ధిత్త

కుక్క : ఆ!

గురు : ఇకిలించి చూస్తున్న ఈ కోతి నానాతి నాతి సుప్పనాతి

కోతి : ఊ !

గురు : పుట్టెడాశకు లొంగిపోయినందుకు-మనిషి పుట్టుకే మారెనోరబ్బా

కుక్క కాటుకు చెప్పుదెబ్బ-హోయ్! కుక్క కాటుకు చెప్పుదెబ్బ

అహా ! యిశ్వదాబిరామా యినవేభామా

కోతి } యిశ్వదాబిరామా యినవేభామా - యిశ్వదాబిరామా యినవేభామా
కుక్క } మా మామా!

పాట 7

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి.

పాడినది : పి. బి. శ్రీనివాస్ అండ్ యస్. జానకి.

విజయ : చెలీ కదలి రావే - ఇలా ఒదిగిపోవే

ఇలా ఒదిగి పోవే ఒహో ఒహో ఒహో

రంభ ఉన్నాను నేను - నిన్ను చేరలేను

నిన్ను చేరలేను - ఊహా ఊహా ఊహా

విజయ : చల్లగ కురిసేవెన్నెలా - అల్లరి చేసెను చూడూ

చల్లగ కురిసే వెన్నెలా - అల్లరి చేసెనుచూడూ

మల్లెలు విరిసే తెమ్మరా - మంటలు రేపెను నేడు-నేడు-నేడు

రంభ : చిలిపి వెన్నెల పన్నీరై చిలికేరేయి రాదా !

వేడి తెమ్మెర వీవనయై వీచే రోజు రాదా

వీచే రోజు రాదా

॥చెలీ కదలిరావే॥

రంభ : ఎంతగ చేరువగా ఉన్నా - ఎంతో దూరము మన నడుమ

విజయ : ఎదురుగ వున్నా, ఎడబాటేనా

ఎన్నాశైనా, కన్నీ శేనా ఆ! ఆ! ఆ!

రంభ : నా విధి, నన్నే బలిగొన్నా జీవించు స్వామీ నీ వెనా

విజయ : పరవశింతు నీ కాగిలిలోన ప్రళయమె రానీ ఆ పైన

॥చెలీ కదలిరావే॥

రంభ : ఉన్నాను నేను - నిన్ను చేరలేను

నిన్ను చేరలేను

విజయ : చెలీ కదలిరావే

రంభ : ఊహా! ఊహా! ఊహా!

విజయ : కదలిరావే

రంభ : ఊహా ! ఊహా ! ఊహా

విజయ : కదలిరారా!

పాట 8

రచన : వీటూరి

పాడినది : యస్. జానకి

మేనక : బలె - బలె - బలె-బలె - బలె - బలె-

పండోయ్ పండు!

పండు - ఆ! పండు ఆ! బలె! బలె! పండు

పసందయిన పండు-ఘమ - ఘమ లాడే పండు! ఇది

గున్నమావిడి పండు

రుచిచూస్తే ఎవ్వడైన గుమ్మెపోతాడు! ॥పండు-ఆ!పండు॥

1వ రాక్షసుడు : అర్జునా! అర్జునా! అరె! అర్జునా!

2వ రాక్షసుడు : మజ్జారె! మజ్జారె! హేయ్! మజ్జారె!

మేనక : గోటమీతీతే - రసాలుచిందు! - కమ్మని తేనెల విండు

1వ రాక్షసుడు : హ - హ - హ - హ హోర!

2వ రాక్షసుడు : హి - హి - హి - హి హోర!

మేనక : వేడికి చలవా! చలవకువేడి - కలిగించేటి మందు!
వన్నెచూడుమా! వనరు చూడుమా?
ఉన్నదొక్కటే - మోయితనాన -
లాగకురా ఓ మావా! మావా-వా-వా! ||పండు ఆ!పండు||
కల్పతరువు నా రాసిన పండు! - కాముడు మెచ్చే పండు!

1వ రాక్షసుడు : ఆహహహ - యివ్వు!

2వ రాక్షసుడు : ఈ హిహిహి - యివ్వరూ!

మేనక : వేల్పుల కెల్లా - నిత్యయౌవనం
ఇచ్చేమహిమల పండు!
మీ యిద్దరిలో వీరుడెవ్వడూ
నీవు గెలిచితే నీవునెగితే
నీదే - నీదే - పండు
రా రా రా రా ||పండు - ఆ!పండు||

1వ రాక్షసుడు : హేయ్ - ఉండు

2వ రాక్షసుడు : పోరా - బొండా

1వ రాక్షసుడు : హే - వీరాధి వీరుడనేనే

2వ రాక్షసుడు : భూరాధి భూరుడ నేనే

1వ రాక్షసుడు : గిర గిర కొండలు తిప్పేస్తా

2వ రాక్షసుడు : ఆ కొండల పిండి చేసేస్తా

1వ రాక్షసుడు : పట - పట - పట - కీళ్ళూ కాళ్ళూ విరిచేస్తా...

2వ రాక్షసుడు : కర - కర - కర - కర - నమిలీ మింగేస్తా ...

1వ రాక్షసుడు : హేయ్ - కస-కస - పేగులు కోనేస్తా ...

2వ రాక్షసుడు : హేయ్ - గడ - గడ రక్తం జుర్రేస్తా ...

9 పాట రచన : సి. నారాయణరెడ్డి. పాడినది : పి. సుశీల

కో - కో కో కో కో

కోడెవయసు కో అంది - కోంటెమనసు ఓ అంది

కోరుకున్న చిన్నది నిన్నే - చేరుకున్నది - తానే

కేరుతున్నది - కో-కో కో కో కో ||కోడెవయసు||

ఆ-మఖమర్, తివాసిపై మరులు చిలికే నీవు

మన్మధునికే మేనమామలా ఉన్నావు

ముసి ముసి నశ్వల ముద్దు తొలికే నీవు

పున్నమ చంద్రుని అన్నలా ఉన్నావు

అయ్యయ్యో నీచూపే, ఉయ్యాల లూపింది

అమ్మయ్యో నీ రూపే గమ్మత్తు చేసింది

నీ వంట నీవేలే నీ బంట నేనేలే

రాజా! రతి రాజా! నారాజా రితితేజా!

కో - కో కో కో కో

||కోడెవయసు||

హా! ఎందరా సువ్వంటే అందాకా నేనుంటాను

గంధాలై గుమ్మెత్తించే అందాలే చిందించేను

రంగేలీ ఈ రేయి అందించు నీ చేయి

రాజా! ఈ రాజా - బలే బలే తాజా!

కో - కో కో కో కో

||కోడెవయసు||